

Формування позитивних тенденцій розвитку сільського зеленого туризму в Україні сприяли створенню туристичних кластерів в інших регіонах: на Івано-Франківщині діє туристичний кластер «Сузір'я», на Полтавщині – туристично-рекреаційний кластер «Гоголівські місця Полтавщини».

Завдяки громадській ініціативі у 2006 р. на Одещині був створений туристичний кластер «Фрумушика-Нова – перлина Бесарабії» у 6,5 км від сіл Старосілля і Весела Долина. Кластер етнографічного і сільського туризму створений на основі вівчарства. Постійно зростаючий туристичний попит, активність засновників кластеру щодо розширення спектру послуг, створення нових робочих місць, ініціює місцеву владу долучитись до підтримки розвитку даного об'єднання.

У 2007 р. в Тернопільській області створено кластер «Мальовнича Бережанщина». Основними напрямками роботи якого є: сприяння розвитку туризму в сільській місцевості Бережанського району; участь в розробці програм та проєктів розвитку сільського туризму; організація і проведення заходів, які популяризують села Бережанщини як рекреаційну зону та ін. [1].

У 2018 р. з метою розвитку сільських територій, вперше в Україні ініціюється створення медового кластеру «Меди Межиріччя». Ядром кластеру виступає приватне сільськогосподарське підприємство «Дружба» (селище Семенівка). Створення даного кластеру – це яскравий приклад колаборації – співпраці бждолярського бізнесу, влади, громадськості, освіти і науки [2]. Максимальне використання місцевих ресурсів, це конкурентні переваги не лише на внутрішньому а й на міжнародному рівні.

Водночас, у розвитку територіальних громад вагоме місце має такий концепт як агенсу, що пов'язаний з концепцією вибору. Доцільність його існування можливе у суспільстві, де відбуваються зміни соціального та економічного характеру, оскільки формування ейдженсі визначає напрям за яким будуть розвиватися громади [3, с. 13].

Функціонування локальних туристичних кластерів спрямовується на ініціалізацію і зміцнення місцевої інноваційності: проведення різномітних музичних фестивалів з елементами ленд-арту, створення центрів дозвілля, зелених кінотеатрів, розширення зон відпочинку та ін. Використання кластерного підходу для розвитку громади є основою людського розвитку, пришвидшує вирішення нагальних соціальних проблем (зростання рівня зайнятості, покращення добробуту та якості життя населення) на регіональному рівні.

Формування партнерських відносин у контексті кластерної моделі активізує діяльність нових партнерів співробітництва, зокрема, місцеву владу і заклади освіти (загальноосвітні та вищі навчальні заклади). Основними напрямками співробітництва є розробка нових туристичних маршрутів, туристичного та сувенірного брендингу.

Зростання туристичного попиту потребує покращення доступності території, туристичних об'єктів за рахунок збільшення державного фінансування, в першу чергу, на покращення стану дорожньо-транспортної інфраструктури, сфери послуг та ін. Розвиток кластерних моделей у громадах визначає перспективність їх розвитку, активізує громадську ініціативність, підвищує конкурентоспроможність національного турпродукту, позитивно впливаючи на розвиток інших сфер економіки.

Перелік посилань:

1. Кластер сільського туризму «Мальовнича Бережанщина» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.klaster.ber.te.ua/index.php/2009-03-03-14-49-50>
2. На Полтавщині створюють перший в Україні медовий кластер [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.adm-pl.gov.ua/news/na-poltavshchini-stvoryuyut-pershiy-v-ukrayini-medoviy-klaster>
3. Bhattacharyya J. Theorizing community development / Jnanabrata Bhattacharyya // Journal of the Community Development Society. – 2004. – Vol. 34, № 2. – P. 5-34.

ОНЛАЙН-ОСВІТА: РЕАЛІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

О.В. Гунько, здобувач вищої освіти

Науковий керівник: **І.О. Дейнега**, канд. екон. наук, доцент

Рівненський державний гуманітарний університет

Найважливішою компонентою розвитку суспільства є система освіти, яка забезпечує процес поширення знань. Одночасно освіта становить і стратегічний резерв розвитку держави, суспільства, економіки та її інтеграції у світову спільноту [1]. З розвитком нових технологій, перш за все Інтернету, з'явився новий напрям в освіті – дистанційна або онлайн-освіта. На відміну від традиційної онлайн-освіта має ряд особливостей як методичного, так організаційного і фінансового характеру (таблиця 1).

Відмінності між традиційною та онлайн-освітою

Характеристика	Традиційна освіта	Онлайн-освіта
Організація навчального процесу	потрібно відвідувати заняття згідно встановленого навчальним закладом розкладу	працювати з матеріалами можна в будь-який час
Повторення матеріалу	тема розглядається лише 1 раз	кожну тему можна переглядати безліч разів
Соціалізація	спілкування з людьми, навчання роботи в команді	самостійне вивчення матеріалу студентом
Мобільність	навчання можливе тільки в навчальних закладах, обмежене географічним положенням	доступ до матеріалів є у будь-якому місці, курси може відвідувати будь-яка людина, незалежно від місця її проживання
Фінансові умови	потрібно оплачувати навчання, проживання, проїзд; безкоштовне навчання швидше виняток, ніж правило	переважно потрібно оплатити лише надані навчальні матеріали; існує безліч безкоштовних курсів
Практична підготовка	отримання практичних навиків	для більшості курсів недостатня практична підготовка

Джерело: напрацювання власне на підставі [2].

Основними перевагами онлайн-освіти є відкритість для всіх незалежно від віку, місця проживання і соціального статусу, можливість користувача самостійно комбінувати різні напрямки, навчатись за зручним для себе графіком, за потреби повертатись до лекцій не обмежену кількість разів, а її недоліками – невисокий відсоток завершення програм, обумовлений необхідністю персональної дисципліни, а також те, що онлайн-освіта здебільшого не визнається офіційними інституціями.

Піонером віртуального руху знань у 2011 став Стенфордський університет. Його послідовниками є Мюнхенський і Женевський університети, Політехнічна школа Парижу, університети Риму і Копенгагена. У Великобританії у грудні 2012 була створена платформа масових онлайн-курсів Futurelearn, що включає понад 20 відомих британських вищих навчальних закладів. Угоду про співпрацю із цією платформою підписали Британська бібліотека та Британська рада [3].

На сьогодні основний розвиток онлайн-освіта набула в розвинених країнах світу, зокрема у США та в деяких європейських країнах. Її базовими характеристиками є можливість вибору мови (переважає англійська, але можна знайти курси російською, іспанською тощо); курси проводяться переважно безкоштовно; після закінчення навчання можна отримати сертифікат міжнародного зразка.

Отже, поява онлайн-освіти сприяла розвитку концепції безперервного навчання, яка з кожним роком знаходить все більше нових прихильників. За допомогою онлайн-освіти можна швидко та зручно отримати ті чи інші навички або знання. Онлайн-формати дозволили значно розширити спектр предметів, доступних для вивчення, їх зміст стає ширшим, а процес навчання – більш комфортним.

Перелік посилань:

1. Резніченко К.Г. Місце і значення освіти в розбудові економіки знань [Електронний ресурс] / К.Г. Резніченко. – Режим доступу: file:///C:/Users/Admin/Desktop/ipd_2011_2_13.pdf
2. Різниця між традиційним і онлайн навчанням [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://moyaosvita.com.ua/osvita-2/riznitsya-mizh-tradicijnim-i-onlajn-navchannjam/>
3. Українці кинулися здобувати безкоштовну онлайн-освіту [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://tsn.ua/ukrayina/ukrayinci-kinulisyazdobuvati-bezkoshtovnu-onlayn-osvitu-289877.html>